

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.351 van 18 maart 1999
in de zaak A. 80.419/VII-17.174.**

In zake : Johny DE R00,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johny DE R00
op 25 september 1998 ingediend heeft om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
22 juli 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en
tewerkstelling waarbij zijn beroep tegen het besluit van
18 februari 1993 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeelte-
lijk verlenen van de vergunning voor het verder
exploiteren en uitbreiden van een landbouwbedrijf,
gelegen aan de Wingensesteenweg 81 te Tielt, ongegrond
wordt verklaard en het beroepen besluit wordt gewijzigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. De verzoeker baat aan de Wingensesteenweg 81 te Tielt een landbouwbedrijf uit, waar hij rundvee en varkens teelt.

1.2. Op 2 april 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen aan de verzoeker een milieuvergunning bij wijze van akteneming voor het houden van 140 runderen en de opslag van 2.305 m³ mest tot 1 september 2011.

1.3. Op 20 oktober 1992 vraagt de verzoeker aan de bestendige deputatie een milieuvergunning om op zijn bedrijf "een varkens- en rundveefokkerij met 2.300 mestvarkens verder te exploiteren en uit te breiden met 15.000 l mazout en 1.200 l petroleum tot een totale capaciteit van 2.300 mestvarkens, 140 runderen, 2.305 m³ mest, 15.000 l mazout en 1.200 l petroleum".

De bestendige deputatie verleent op 18 februari 1993 aan de verzoeker een milieuvergunning om "een varkens- en rundveehouderij met 1.610 mestvarkens verder te exploiteren en uit te breiden met 230 zeugen, 15.000 l mazout en 1.200 l petroleum tot een totale capaciteit van 230 zeugen, 1.610 mestvarkens, 140 runderen, 2.305 m³ mest, 15.000 l mazout en 1.200 l petroleum".

De vergunning wordt geweigerd voor "het verder exploiteren van 690 mestvarkens".

1.4. De verzoeker tekent tegen die beslissing administratief beroep aan op 24 maart 1993.

1.5. Bij besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 29 juli 1993 wordt het beroep "gedeeltelijk gegrond" verklaard.

De beslissing van de bestendige deputatie wordt gewijzigd in die zin dat de verzoeker nog slechts een vergunning krijgt om een varkens- en rundveefokkerij met 1.000 mestvarkens verder te exploiteren.

Voor het overige wordt ze bevestigd. De vergunning wordt dus geweigerd voor 1.300 mestvarkens.

1.6. De verzoeker tekent annulatieberoep bij de Raad van State aan tegen voormeld ministerieel besluit.

Bij 's Raads arrest nr. 71.817 van 12 februari 1998 wordt het ministerieel besluit van 29 juli 1993 vernietigd.

1.7. Met het bestreden besluit wordt het beroep van de verzoeker tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 18 februari 1993 ongegrond verklaard.

De gevraagde vergunning voor 2.300 mestvarkens wordt in haar totaliteit geweigerd, de uitbreiding met opslag van 15.000 l mazout en 1.200 l petroleum wordt wel vergund.

De verzoeker mag dus geen enkel varken meer houden;

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel : onderzoek van het eerste middel

2.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1.1.1. De verzoeker voert onder meer aan :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 52, 3° van het Vlarem I-besluit, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen bij beslissing dd. 18 februari 1993 aan verzoeker de milieuvergunning voor de verdere uitbating van zijn varkensbedrijf deels weigert, maar ook deels toelaat, namelijk voor 1.610 mestvarkens (en 230 zeugen).

En doordat de minister, die oordeelt in graad van administratief beroep, ingevolge een beroep ingesteld door verzoeker, met het bestreden besluit aan verzoeker elke verdere exploitatie van het varkensbedrijf weigert.

Terwijl verzoeker destijds, op 24 maart 1993, duidelijk en uitdrukkelijk enkel administratief beroep heeft aangetekend tegen het besluit van het provinciebestuur voor het gedeelte van de bestaande uitbating waarvoor geen milieuvergunning werd bekomen (zie bladzijde 1 van het beroepschrift, onderaan).

En terwijl het beroep van verzoeker bij de minister aldus een inherent beperkt karakter had, en gericht was tegen enerzijds de weigering voor het aantal mestvarkens boven 1.610, en tegen anderzijds het opgelegde en niet-gevraagde gesloten karakter van het bedrijf.

En terwijl de devolutieve kracht van het administratief beroep bij de minister niet belet dat het aan de indiener van het beroep toekomt om zelf het voorwerp en de strekking van dit beroep te bepalen (cfr. ook een verslag dd. 18 januari 1994 van de Heer Auditeur LANCKSWEERDT, E. in een schorsingsprocedure gekend onder G/A 54.783-VII/12.313, op pagina 24, en LANCKSWEERDT, E., 'De milieurechtspraak van de Raad van State gedurende het gerechtelijk jaar 1995-1996', T.M.R. 1996, 399, met verwijzing naar R.v.St. n.v. WERDES, nr. 55.596, 5 oktober 1995).

En terwijl de minister in het bestreden besluit dus heeft geoordeeld over méér dan hij voor gevat was, en niet kon raken aan de vergunning voor 1840 of minstens 1.610 varkens, waartegen immers niemand beroep had aangetekend".

2.1.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota :

"Verzoeker stelt dat hij slechts een BEPERKT BEROEP heeft ingesteld tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van 18.02.1993, namelijk enkel voor 'het gedeelte van de bestaande uitbating waarvoor geen milieuvergunning werd bekomen', namelijk dus een beroep tegen de weigering van het aantal mestvarkens boven de 1.610 en tegen het opgelegde en niet gevraagde gesloten karakter van het bedrijf.

Volgens verzoeker zou dus ingevolge de DEVOLUTIEVE kracht van het administratief beroep niet meer mogen geraakt worden aan de vergunde 1.610 varkens. De minister zou dus geoordeeld hebben over meer dan datgene waarvoor hij was gevat.

NOCHTANS :

a. (...)

Inzake administratief beroep is de gevatte beroepsinstantie bevoegd om ten gronde de hele zaak opnieuw te bekijken en een nieuwe beslissing te nemen, zonder daarbij gebonden te zijn aan de beslissing in eerste aanleg of de strekking van het beroep.

b. Op basis van het door verzoeker aangevoerde artikel 52, 3° van VLAREM I doet de Vlaamse minister uitspraak over het beroep; deze uitspraak omvat een gemotiveerde beslissing over de 'aanspraken of bezwaren' die door de indiener van het beroep werden gesteld. De 'bezwaren' zijn deze aangehaald in het beroepschrift. 'Aanspraken' moet echter in zijn normale woordbetekenis genomen worden en zowel in de originele aanvraag als in het beroepschrift stelt verzoekende partij dat hij 'aanspraak' maakt op een vergunning voor 2.300 varkens. Op deze INTEGRALE aanspraak moet de Minister de normen toepassen. Als uit deze toepassing blijkt dat niet alleen slechts minder, maar zelfs helemaal geen varkens kunnen vergund worden, dan gaat hij hiermee zijn macht niet te buiten.

c. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, was zijn beroep overigens helemaal niet beperkt. In het verzoekschrift wordt verwezen naar bladzijde 1, onderaan, van het beroep van 24.03.1993 (stuk 16 administratief dossier). Aldaar staat te lezen : 'Met huidig aangetekend schrijven wenst cliënt beroep aan te tekenen tegen deze beslissing, gezien deze de gevraagde vergunning slechts gedeeltelijk toekent, met name ...'. Er staat dus niet dat men 'beperkt beroep' aantekent, noch dat men beroep aantekent tegen de beslissing 'voor het gedeelte dat ...' of 'in zoverre dat ...'. De slechts gedeeltelijke toekenning is een MOTIVERING van het beroep, maar GEEN BEPERKING van het beroep";

2.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

2.1.2.1. De verzoeker stelt terecht dat de bestendige deputatie hem met haar besluit van 18 februari 1993 de

milieuvergunning had verleend om onder meer 230 zeugen en 1.610 mestvarkens te houden.

2.1.2.2. Uit zijn beroepschrift van 24 maart 1993 blijkt dat hij tegen dat deputatiebesluit slechts beroep instelde bij de minister "waar zij (de bestendige deputatie dus) de vergunning beperkt tot 1.610 mestvarkens en de verplichting oplegt tot het houden van 230 zeugen".

Hij verzette zich dus -uiteraard overigens- niet tegen dat deputatiebesluit waar het de vergunning verleende voor 1.610 mestvarkens.

2.1.2.3. Hieruit dient te worden afgeleid dat de minister niet gevat was van een beroep tegen de vergunning voor die mestvarkens en dat hij daarover geen uitspraak meer als dusdanig kon doen.

Hoogstens kon hij, indien hij van oordeel was dat het meer gevraagde niet kan worden afgesplitst van het in eerste aanleg vergunde, het administratief beroep als onontvankelijk naar zijn voorwerp afwijzen.

2.1.2.4. Deze opvatting is geenszins in strijd met de devolutieve kracht van het beroep, omdat die werking dient te worden gerelateerd aan de omvang van het beroep, aan hetgeen in beroep wordt gevraagd;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat ook deze schorsingsvoorwaarde is vervuld :

De verzoeker brengt voldoende concrete gegevens aan waaruit blijkt dat, ondanks het feit dat hij nog over een vergunning voor 140 runderen beschikt, de weigering om nog enig varken op zijn bedrijf te houden de leefbaarheid daarvan ernstig in het gedrang dreigt te brengen.

Hierbij dient rekening te worden gehouden met het feit dat verzoekers bedrijf voorafgaand aan het bestreden besluit naast die vergunning beschikte over een niet door derden bestreden vergunning voor onder meer 1.610 mestvarkens;

2.3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

3. Omvang van de schorsing

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de verzoeker uitsluitend betrokken werd op het feit dat hij voortaan geen enkel varken meer mag houden, daar waar hij over een vergunning voor onder meer 1.610 mestvarkens beschikte; dat hij geen nadelen aanvoert die verband houden met de weigering om zijn varkensbestand tot een totale capaciteit van 2.300 dieren uit te breiden; dat de schorsing dan ook in die mate dient te worden beperkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 juli 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat Johny DE R00 had aangetekend tegen het besluit van 18 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van de vergunning voor het verder exploiteren en uitbreiden van een landbouwbedrijf, gelegen aan de Wingensesteenweg 81 te Tielt, ongegrond wordt verklaard, in de mate dat dit

besluit de vergunning weigert om de door het beroepen besluit vergunde 230 zeugen en 1.610 mestvarkens te houden.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.